

Da jeg ble voldtatt, måtte jeg ta et valg.
Faktisk det vanskeligste valget jeg noen gang har tatt.

Skulle jeg anmelde? Eller ikke?

Jeg valgte å anmelde fordi jeg tror på rettferdighet.
Jeg tror på konsekvenser.
Og jeg trodde at de norske lovene skulle beskytte meg når noe så fryktelig skjer.

Der tok jeg veldig feil.

Etter ett avhør og en undersøkelse på Haukeland sykehus hørte jeg ikke noe mer om saken på seks måneder.
Jeg hørte ikke noe mer før jeg fikk brev i posten om at saken var henlagt.

Saken var henlagt, og de siste seks månedene hvor jeg hadde gått rundt i en tåke, totalt lamslått, redd og fortvilet, hadde vært forgjeves.

Saken var henlagt,
og jeg har aldri vært så redd i mitt liv.

Jeg var redd for å forlate huset.
Redd for hva gjerningsmannen kunne finne på å gjøre.
Og mest av alt, redd for at jeg måtte kjenne på den smerten jeg følte resten av livet mitt.

Jeg følte at jeg hadde tapt kampen.

Hadde lovverket vært strengere, så hadde ikke saken min blitt henlagt, og gjerningsmannen ville blitt straffet.

Det er derfor jeg står her i dag og forteller om min opplevelse.
I håp om at en forandring kommer.
I håp om å få frem et engasjement, og i håp om at ingen flere vil oppleve å bli sviktet av rettssystemet på samme måte som meg.

Jeg vil ha strengere lover i vold og overgrepssaker. Jeg ønsker rettferdighet.

Visste dere at nesten én av ti kvinner i Norge blir voldtatt?

I 2014 ble det ifølge politiet anmeldt totalt 1223 voldtekter. Det blir rundt 100 voldtektsanmeldelser i måneden.

Ifølge Riksadvokaten henlegger politiet mer enn åtte av ti voldtektsanmeldelser, mens hver tredje voldtektssak ender med frifinnelse i retten.

Kripos' kartlegging av kvaliteten på etterforskningen av seksuallovbrudd viser at etterforskningen i fire av ti saker har lav eller meget lav kvalitet og effektivitet.

Jeg forstår at mange velger å ikke anmelde når det er slik at saken blir henlagt åtte av ti ganger.

Jeg forstår at mange er redd.

Mange sitter nok med samme tanke som jeg: Hva vil gjerningspersonen gjøre dersom jeg anmelder?

Og er det vits i å risikere å gjøre gjerningspersonen sint når det er stor sjanse for at saken ikke kommer til retten en gang?

Det er ikke vår feil at vi har blitt voldtatt. I en voldtekt er det bare én som har skylden, bare én person man kan klandre. Det er gjerningspersonen.

Sex uten samtykke er voldtekt uansett hva man har på seg, hvordan man oppfører seg eller tidligere seksuelle relasjoner.

Nei betyr nei!

En person som nylig har vært i nyhetene, er Andrea Voll Voldum.

Andrea ble voldtatt av tre menn i Hemsedal.

Gjerningsmennene ble frifunnet, noe som har skapt mye sinne, debatt og et stort engasjement.

Andrea er et godt eksempel på hvorfor lovene må endres.

Hadde vi hatt en samtykkebasert voldtektsbestemmelse i straffeloven, som fastslår at sex uten samtykke er voldtekt, så hadde ikke mennene blitt frikjent.

Det er feil at kvinner og menn skal føle skyld og skam for å ha blitt voldtatt. Det er feil at kvinner og menn ikke kan stole på at lovene i dette landet skal beskytte dem. Og mest av alt - det er feil at vi skal leve i frykt.

Norske myndigheter må forandre lovene nå. Vi har ventet lenge nok på rettferdighet.

Nei betyr nei!

Så enkelt burde det være!

Cecilie Martinessen, Olsvikåsen VGS